

Titel: En Beklagelses Sang over Agerøe Hoved-Kirke, Som Ved stærk Torden-Ild blev antændt og lagt i Aske den 19de Decembr. 1772, [...]

Citation: "En Beklagelses Sang over Agerøe Hoved-Kirke, Som Ved stærk Torden-Ild blev antændt og lagt i Aske den 19de Decembr. 1772, [...]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, ?, 1773, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_022-shoot-workid2_022_019.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

**En Beklagelses Sang,
over
Agerøe Hoved-Kirke,
Som
Ved stærk Torden-Ild blev antændt og lagt i
Aske den 19de Decembr. 1772, om Morgen
Klokken mellem fire og fem.**

Kand synges under den Melodie:

Fader vor udi Himmerig, & c.

Sammensat

af

Ole Trinsøn Eykrem. Skolemester i Agerøe Sogn.

Trykt Aar 1773.

2
3

1. HErrens Huus, paa Agerøe, Bejamrer jeg indtil min Død; Ved HErrens Ild det blev omkast, Og hastig i sin Aske lagt;

Nys var en Time svundet hen,

For vi det meer ej saae igien.

2. O fæle Morgen, Mørkets Nat,

Ej meere skræksom haver sat Os nogen Tiid, end denne Stund, Da Øyet vognet af sin Blund,

Og Ildens grumme Vold blir vaer,

I det den HErrens Huus borttaer.

4

3. Sig Himlens Kræfter rørde stærk, Dens Torden-Ild i Taarnets Værk, Antæntes i et Øyebkik;

Hvorpaa det alt i skræksom Skik Anstukket blev i Ild og Brand, Der ej ved noget slukkes kand.

4.

Nu trende gange vides kand,

At vores Kirke udi Brand Ved Torden-Ild anstukket est. Og lagt i Gruus ved denne Giest; Hun lidet ejer tit sin Tarv,

Og saa uhældig gaar i Arv.

5.

O GUD ! hvad Jammer kom os paa, Dit Huus hos os ej blive maa,

Dit Huus, hvor HErrens Ord med Fliid,

Og Lærdom er til hver en Tiid

5

Saa tydelig og grundig sagt;

O det er nu i Affen lagt.

6.

Du prøvet har os gode GUD! Da du af dine Sænde-Bud,

Een efter anden hastig tog Fra os, som faderløs vi stod. Huusvilde gjør du os i Dag,

Ej værdig blir dit Huus og Tag.

7.

Hvor vi hver gang vor Glæde fandt, Hvor vi vor' Bønner sammenbandt I Aandens Enighed til dig,

O gode GUD! Saa inderlig,

Hvor vi tog Trøsten af dit Ord,

Og Føden ved dit eget Bord.

8.

Mon vi da glæmme dette Huus, Der ligger i sit ynksom Gruus? Mon ej vort Hierte græde Blod? Naar Øyet ved sin græde Flod,

6

Betages Syn, at see derhen Hvor HErrens Huus ej er igien.

9.

O GUD! din Vrede er vist tændt Du Ilden til dit Huus hat tændt,

Et efter andet tæres hen,

Og vifer du ej er dets Ven;

Thi Syndere misbruge det,

Du at borttage har all Ret.

10.

O! at vor Poenitentses Band, Din Vredes Ild udslukke kand,

O! at vort Øyes salte Graad,

Og Hiertets Sukke kunde Raad Og Lindring udi Nøden faae,

Vi til dig ydmyg vilde gaae.

11.

Og sige : Fader! Du tilgiv Vor Skyld, Og selv vor Fader bliv Du selv og give os dit Huus Oprejset af sin Aske-Gruus,

Du

7

Du giv os Glæde i vor Nød,

Og Livet i vor halve Død.

12.

I Unge, som Guds Helligdom Betræder med, i Jer Ungdom,

O! giver GUD den beste Tiid,

At tiene ham i Tid og Fliid, Seer til at HERrens Tugtes. Riis, Maa giere eder klog og viis.

13.

I bævend Ydmyghed nedfald For HERrens Aasyn, ham paakald, At I af hannem ledes maa,

At I ved hannem frelse faa Mod ald den Nød, den Sorg, den

Trang,

Dom Livets Tiid, og Dag gjør lang.

14.

I Fred os Bitterhed paakom, Vor Juule-Fred betages Rom

8

At nyde I dit eget Hiem,

O HERre! du os ej forglem; Men vær du selv vor Juule-Roe, Bor Siel i dig den tage Boe.

15.

O! vær da saa vor hulde Ven, Dit Huns vi nyde da igien, Du Ævne har at hielpe med, Og Hierterne at høye
veed Til hielpsom Medynk af enhver, Som vil paatrænges her især.

16.

Bevar og hos os gode GUD!

De troe og rette Sændebud,

Du denne Tid os undet har, Der med os Deel i Sorgen tar, Der med og for os Bønner for Til dig, Du dem, og
os bønhør.